

[Bernhard Baunsgaard]

der folkesundhedsmæssigt var rigtigt, nemlig at man lagde afgiften på de ting, som man ganske bestemt ved er skadelige.

Jeg kan måske i denne forbindelse minde om, at med en af disse drikke – coca-cola var det – som her belægges med afgift, har man foretaget det eksperiment at lægge en tand i et glas med coca-cola, og man konstaterede, at denne tand blev angrebet meget alvorligt og opløst af coca-colaen. Det, man rammer med denne afgift, er disse drikke til børn, om hvilke man ved, at de rammer børnenes sundhed, det går ud over tænderne.

Det, man har friholdt – og det synes jeg også godt man må tage ind i vurderingen af, hvad der sker ved det – er derimod saften af frugter. Mon ikke også det betyder noget for dansk erhvervsliv, at disse nu prismæssigt bedre kan stå sig i konkurrencen med disse sukkerpræparater, som man rammer?

Jeg ved ikke, om der skulle være enkelte ting, som skal rettes i udvalget. Det er da muligt, men jeg må desværre bedrøve fremskridtspartiets ordfører med, at her foreligger et forligsstof, og et indgreb i det forudsætter tilslutning fra forligspartnerne. Hvis man f.eks. forestiller sig, at man vil komme og kræve afgift af most og saft af frugter, må jeg sige: den går ikke.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Fru Sonja Mikkelsen for den femte korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Lawaetz, om hr. Lawaetz er enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at dette er uomtvisteligt forligsstof, og at der derfor ikke kan ske ændringer i forslaget.

Jeg vil også gerne spørge hr. Bernhard Baunsgaard – måske var det nærmere skatteministeren, jeg skulle henvende mig til –: er det hensigten fra regeringens side med dette forslag at fremme folkesundheden? Hvis det er det, kunne jeg finde en meget nemmere måde at gøre det på, nemlig ved at opgive at begrænse tilskuddene til mælkeprodukter.

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

To korte bemærkninger. For det første må jeg sige, at det er ikke min opgave at anbefale alle lovforslag, der er inden for forligsrådet. Udtrykket forlig siger i sig selv, at man også må sluge et eller andet, som man ikke bryder sig om. Det har ikke noget at gøre med, om man kan lide sodavand, men det har noget at gøre med, som jeg gav udtryk for, at jeg ikke kan lide lovforslaget. Der er ingen, der siger, at jeg skal stå og anbefale det. Det forventer regeringen heller ikke af mig.

For det andet vil jeg gerne bekræfte, at naturligvis er det 100 pct. forligsstof. Det kan vi ikke flytte så meget som et komma i. Men derfor kan man da godt gøre sine synspunkter gældende og henstille til de mennesker, der regerer her – skatteminister og finansminister m.fl. – at man fandt de 70 mill. kr. et andet sted. Det er der ikke noget forkert i. Tværtimod sagde jeg, at jeg kan slet ikke bestemme noget, men jeg kan da høfligt henstille det.

Til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg godt sige, at jeg kunne ikke være så umoralsk, at jeg ville lægge skatter på æblemost og den slags ting. Tværtimod, det ville ikke være i tråd med den tale, jeg har holdt her.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Fru Sonja Mikkelsen mente, at det ville være fremmende for sundheden, hvis vi bare lod sodavand og de andre sukkerdrikke – sukkerdrikke er der jo slet ikke afgift på i øjeblikket – passe sig selv og så fortsætte med at give tilskud til mælken. Nej, sådan er det ikke. Det er jo sådan, at disse røde sodavand og coca-cola, der er – om end i ringe grad – farlige for børnenes tænder, frister børn, og den sikreste måde at komme ud af dette på er at gøre dem dyrere. Det er derfor, vi går ind i det, også af den grund, at det vil fremme folkesundheden.

Hvis fru Sonja Mikkelsen har set, hvad der er sket med hensyn til tilskuddene til mælk, vil hun også have lagt mærke til, at vi har presset på; og det er kommet ind i forliget, at den del af mælken, som anses for mest sund for børn, er den, der i højeste grad